

ת"פ 37600/01/21 - מדינת ישראל נגד באסל שלאעטה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37600-01-21 מדינת ישראל נ' שלאעטה

בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם באסל שלאעטה

בשם המאשימה: עו"ד אילנה פיקוס- פמ"ח פלילי

בשם הנאשם: עו"ד אברהם כנאענה

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם וסאמר שלאעטה הם בני דודים. אביו של הנאשם הוא אח של אביו של המתלונן וחליל שלאעטה הוא סבם של הנאשם והמתלונן. הנאשם ואביו מתגוררים בבית מגורים בין מס' קומות בסכנין בו מתגורר גם הסב. ביום 8.1.21 התגלע ויכוח בין הנאשם לבין כמאל (אביו של הנאשם). על רקע העובדה שהנאשם הקליט שיחה שנערכה בין אביו של המתלונן חליל וסבתם של הנאשם והמתלונן, למחרת ביום 9.1.21 בסמוך לשעה 09:00 הגיעו המתלונן וכמאל לבניין במטרה לשוחח עם הנאשם בנוגע לוויכוח. המתלונן ניגש לביתו של הנאשם, שם היה באותה עת גם אביו וביקש להתלוות אליו לשיחה מחוץ לבית. כמאל וחליל המתינו לנאשם ולמתלונן בקומת הכניסה. בהמשך לאמור, הצטייד הנאשם בסכין יפנית והסתיר אותה מתחת לבגדיו והתלווה למתלונן לקומת הכניסה. זמן קצר לאחר מכן הגיע גם אביו למקום. בשלב מסוים התפתח עימות מילולי ופיזי בין הנאשם לבין המתלונן וכמאל במהלכו נחבל הנאשם ונגרמו לו שפשופים בפלג גופו העליון ובראשו. בהמשך, התיישבו המתלונן, כמאל, הנאשם ואביו של הנאשם וחליל בקומת הכניסה ושוחחו לגבי הוויכוח. בשלב מסוים הנאשם ואביו קמו ועזבו את המקום בעוד המתלונן, כמאל וחליל נשארו לשבת. זמן קצר לאחר מכן הגיע הנאשם פעם נוספת לקומת הכניסה כשהוא אוחז בידו סכין ורץ במהירות לעבר המתלונן שהיה עם גבו אליו ועודד משוחח עם חליל. הנאשם חתך את המתלונן פעמיים בחתכים עמוקים בחלקו האחורי של ראשו ופעם אחת בצווארו וגרם לו לפציעת ראש וחבלה חמורה בצוואר. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלונן דימם דימום כבד ופונה לבית חולים במצב קשה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן 3 סימני דקירה מדממים, שניים באזור הפריטיאלי ואוקסיפיטיאלי ופצע דקירה עמוק ופתוח בבסיס הצוואר מצד ימין.

למתלון נגרמו פצעים באזור הוריד הג'וליארי, הוא עבר הליך רפואי על ידי כירורג כלי דם לבדיקת נזקים. בסופו של עניין, שני החתכים בראשו של המתלון נסגרו בסיכות והחתך בצווארו נסגר באמצעות תפרים.

טיעוני המדינה לעניין העונש

3. המדינה טענה כי במהלך האירועים חלה הפסקה בין השלב הראשון לשלב השני, אשר קדם עימות פיזי בין הנאשם למתלון שהסתיים ואז המתלון חזר וביצע את המעשים בבן דודו.

4. במהלך הטיעון טענה המדינה שהנאשם הצטייד בסכין רק לאחר השלב הראשון, אך בהמשך חזרה והבהירה שהמצב היה כפי שתואר בכתב האישום שפורט לעיל. נטען שמדובר במעשה שבוצע תוך תכנון מראש בכל מקרה ושנגרם נזק קשה והיה צפוי שייגרם נזק אף חמור יותר עד לגרימת מותו של בן הדוד, שהודגש שעמד עם גבו כלפי הנאשם. הודגש שפצע הדקירה היה עמוק במיוחד ומסכן חיים.

5. נטען לנסיבה לחומרה נוספת שהינה קרבת המשפחה בין המתלון לנאשם.

6. המדינה טענה למתחם ענישה הולם שבין 5 עד 9 שנות מאסר בפועל.

7. אזכרה הפסיקה הבאה:

- ע"פ 5476/16 **מדינת ישראל נ' שוקאר אלהוזיל (6.4.17)**; באותו מקרה הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה וסחיטה באיומים ואיומים ונגזרו עליו 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על פי עובדות המקרה, הנאשם הגיע למסעדה בה עבד הקורבן וניסה לסחוט אותו למכור לו אוכל בהקפה, למעשה בחינם, ובעקבות סירוב המתלון לעשות כן הוא נדקר בבטנו דקירה חמורה. בערעור הוחמר העונש ל-57 חודשי מאסר בפועל תוך כדי קביעת מתחם שבין 4.5 ל-8 שנות מאסר בפועל.

- ת"פ 10684-0518 **מדינת ישראל נ' ח'אלד אלטורי (9.7.19)**; הורשע נאשם על פי הודאתו בחבלה בכוונה מחמירה בגין כך שהנאשם, שהוא היה אחיינו של המתלון הצטייד בסכין וכיסוי פנים, והתנפל עליו מאחור ודקר אותו מספר פעמים בחלקי גופו, בגב, בירך, בחזה ובראשו וגרם לו נזקים קשים. נקבע מתחם ענישה שבין 4 - 7 שנות מאסר בפועל והוטלו 4 שנים פחות יום אחד.

- ע"פ 3498/19 **אורחן זרבאילוב נ' מדינת ישראל (15.9.20)**; באותו מקרה הורשע המערער בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין והחזקת סם לצריכה עצמית. נגזר עליו עונש של 7 שנות מאסר בפועל. באותו מקרה צעד המתלון ברחוב והותקף על ידי המערער שהניף את הסכין לעבר גרונו ודקר בסוף בזרוע ימין ובאמת יד ימין פצעים ארוכים ועמוקים שפגע בגידים ובתפקוד כף ידו. הערעור נדחה.

8. המדינה ביקשה להוסיף שהנסיבות לקולא שקיימות בעניינו של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר צריכות להיות מיושמות במסגרת הענישה בתוך המתחם וביקשה שהעונש ימוקם ברף התחתון של המתחם. התבקש בנוסף מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלונן.

עמדת ההגנה לעניין העונש

9. ב"כ הנאשם הזכיר שהנאשם הצטייד בסכין עוד לפני שירד מביתו כיוון ש"הוא ידע והרגיש שהולכים לתקוף אותו", אך נטען שלא עשה בו שימוש עד שהותקף.

10. הוזכר שהנאשם היה ביום ביצוע העבירה בן 18 ושבוע בלבד וחווה את התקיפה עליו כהשפלה ופגיעה פיזית ודברים אלה הם שגרמו לו לחזור ולבצע את העבירה בה הודה.

11. הודגש שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית ותלמיד מצטיין. נטען שהאירוע זר מאוד לכל המשפחה. הוזכר עוד שהנאשם בחר להודות ולחסוך זמן שיפוטי רב ושנערכה סולחה בין הצדדים שהוגש.

12. הוזכר עוד שאביו של הנאשם ויתר על חלקת אדמה שנתן לדוד במסגרת סולחה שנערכה.

13. אוזכרה פסיקה כדלקמן:

- ת"פ 9477-09-12 **מדינת ישראל נ' אברהים חמזה** (17.2.14); שם בגין חבלה בכוונה מחמירה בקשר לאירוע שנאשם בן 19 ללא עבר פלילי חבט באלה מעץ בפניו של המתלונן והיכה אותו בפלג גוף עליון בעוד שהמתלונן שוכב על הרצפה הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

14. כמו כן הזכיר הסנגור את חשיבות עבודת שירות המבחן ועמדתו - ע"פ 4102/08 **נאדה דירבאס נ' מדינת ישראל** (1.12.08) בכך שיש להתחשב בגילם הצעיר של בוגרים-צעירים כאמור בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13).

15. הסנגור טען שיש להסתפק בתקופת מאסר שתרוצה בעבודות שירות ולאמץ את עמדת שירות המבחן.

עמדת הנאשם

16. הנאשם טען שהוא מצטער על העבירה שביצע בגיל צעיר, וביקש הזדמנות נוספת. הוא ציין שסיים כיתה יב' במגמת חשמל בהצטיינות. הוא טען שקשה לו עם תוצאות מעשיו שבוצעו כלפי בן דודו ופגעו בו ובמשפחתו.

הסכם הסולחה

17. אכן נחתם הסכם סולחה בין הצדדים, עליו חתומים המעורבים השונים. יצוין שאומנם מדובר בהסכם כללי שמציין את סיום הסכסוך, אך אין בו פירוט לגבי תשלום פיצוי כזה או אחר או ויתור על נכס.

תסקיר שירות המבחן

18. הוגשו שני תסקירים בעניינו של הנאשם. בתסקיר ראשון מיום 7.2.22 צוין שהוא בן 19, רווק ושווה מחוץ לביתו בסכנין. טרם מעצרו למד בכיתה יב'. משפחת מוצאו נורמטיבית, אביו מורה בבית ספר לחינוך מיוחד ואמו סייעת במעון לילדים עם צרכים מיוחדים. הוא תיאר את עצמו כתלמיד בעל הישגים גבוהים המנהל חיים נורמטיביים ללא קשיים או בעייתיות בעבר. בפני שירות המבחן קיבל על עצמו אחריות מלאה לביצוע העבירה והביע צער וחרטה על מה שגרם לנפגע, והביע כלפיו אמפתיה. יחד עם זאת, בדבריו בלטה נטייה להפחית מהשלכות הפציעה, בשל ידיעתו כי הנפגע חזר לתפקוד ולשגרת חיים. הוא תיאר שהחליט להצטייד בסכין מתוך פחד ולחץ מתגובת בני משפחתו בעת הסכסוך ביניהם. הוא התקשה להסביר למה פגע דווקא בבן דודו.

שירות המבחן שוחח גם עם נפגע העבירה ששיתף בתוצאות הפגיעה בו. הייתה התרשמות שהנפגע ואביו חוששים לשיתף באופן מלא במה עובר עליהם בשל רגישות המצב במשפחה והעדר רצון לגרום להסלמה. באותו שלב הומלץ על דחייה לשלושה חודשים נוספים על מנת לבחון את המשך ההתפתחויות במישור המשפחתי והמשך התנהגותו של הנאשם.

בתסקיר משלים מיום 22.5.22, תואר תקופת הדחייה המשיך הנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית החל מחודש נובמבר 2021 שהסתיים באפריל 2022. תוארה השתתפות פעילה ומוצלחת במפגשים. בהמשך התקיימו פגישות טיפול פרטניות שמהן שירות המבחן התרשם שהנאשם מצליח להיתרם מהתהליך הטיפולי. תואר עוד שהוא עתיד להיקלט להמשך טיפול בקבוצה ייעודית בתחום האלימות הכללית החל מסוף חודש מאי 2022.

היחסים עם משפחת הקורבן נבדקו פעם נוספת ועלה שאין קשר בין המשפחות מאז האירוע ומשפחת הקורבן לא הייתה מעוניינת במפגש או הליך גישור ביניהם.

כגורמי סיכוי לשיקום שירות המבחן התרשם שהנאשם התנהל לאורך השנים בצורה נורמטיבית ולאחר הטיפול הודגש שהנאשם מכיר בקשייו לוויסות רגשי והתנהגותי כיום והחל לערוך התבוננות בעצמו ובדרכי חשיבתו ומצליח לעשות שינוי בדרכי וכגורמי סיכון צוינו חומרת העבירות וחומרת הפציעה והשימוש בנשק קר.

בסופו של דבר הובאה הערכה שריבוי גורמי סיכוי לשיקום וקיומו של תהליך טיפולי שיקומי, יסייעו בהפחתת הסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד.

בסופו של דבר שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם במבחן למשך שנה והטלת מאסר מותנה והתחייבות כספית וחיוב בפיצוי כספי לנפגע העבירה. כמו כן שירות המבחן הביע חשש שחשיפתו לאווירה העבריינית בין

כותלי הכלא תתרום באופן שלילי, ועל כן הומלץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות.

דין

19. הנאשם כעת בן 19.5 וללא עבר פלילי קודם. הוא שהה במעצר מיום 9.1.21 עד ליום 14.3.21.
20. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו היו שמירה על שלמות הגוף ושלווה הציבור וכן שמירה על התא המשפחתי. על פי נסיבות המקרה, הפגיעה בערכים הייתה קשה יחסית.
21. יצוין שהנאשם הצטייד מראש בכלי התקיפה. גם אם אקח בחשבון את האווירה המתוחה ששררה בין בני הפלגים השונים במשפחה אין בכך כדי להוות הצדקה לתקיפה הפיזית הקשה שבוצעה ולפגיעתו הקשה של המתלונן שיש לציון שעמד עם גבו כלפי הנאשם בעת התקיפה.
22. הנאשם נושא באופן בלעדי באחריות לביצוע העבירות והיה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם. כמו כן יצוין שהתקיים פוטנציאל לגרימת נזק קשה ואף קשה מאוד לאור מיקום הפגיעה.
23. בהתבסס על נסיבות המקרה והפסיקה שאזכרה מתחם הענישה ההולם נמצא בין 4-7 שנות מאסר בפועל.
24. ואולם, במקרה זה לאחר עיון בתסקיר שהוגש ומהלכי השיקום המתוארים בו נראה כי יש בסיס להעדיף את הפן השיקומי על פני הפן העונשי לעניין העונש. גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי מדובר בהסתבכותו היחידה מוסיפים תמיכה בגישה שיקומית על פני גישה עונשית.
25. אשר על כן הנני מטיל עונשים כדלקמן:
  - 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת של הממונה.
  - מאסר על תנאי של 18 חודשים משך 3 שנים אשר יופעל במידה והנאשם מבצע עבירות אלימות מסוג פשע.
  - צו מבחן למשך 18 חודשים.
  - פיצוי למתלונן על סך 25,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.22.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, בהעדר הצדדים.